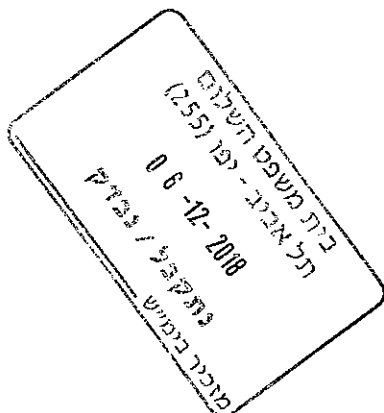

המאשימה: מדינת ישראל (פמת"א)

-נגד-

הנאשם: ברק כהן ואח'

המבקשת: רקפת רוסק עמינח

תגובת הנאשם 1 לבקשות העדה - רקפת רוסק עמינח

בית המשפט הנכבד, מתבקש לדחות את בקשות העדה, רקפת רוסק עמינח, באשר הן חסרות כל בסיס משפטי ועובדתי. בקשות שכולן שימוש לרעה בהליך השיפוטי, כפי שיפורט להלן:

כללי:

1. לא יכולה להיות מחלוקת בדבר מחויבות **כל** הצדדים להעדה בטוחה וחופשית של העדים. הליך שיפוטי בו עד/ה נתון בסיכון או שגורם פועל להשפיע על תוכן עדותו הוא מסוכן ופסול. שלומה של עדה ותקינותה של עדות מעוגנות בעקרונות היסוד של השיטה, בחוק ובפסיקה.
2. העדה בטוחה וחופשית אינה בעלת חשיבות גבוהה יותר דווקא מזווית ראייה שלטונית, ובכלל זה מצד המאשימה, משמר בתי המשפט או כלל הרשויות. הנאשם 1 רואה במסירת עדות חופשית **הנאמנה לאמת** אינטרס ראשון במעלה בכלל, ובעניינו בפרט. עדויות מוטות, מסולפות, מושפעות ושקריות מנוגדות באופן מוחלט לאינטרס של הנאשם 1. למרבה הצער, דווקא הנאשם 1, נפל קרבן למסירת עדויות שקריות, ואין לו אלא את בית המשפט הנכבד בכדי לחלץ מהן את האמת.

3. שלום המבקשת ועדותה החופשית הן אינטרס ראשון במעלה עבור הנאשם 1. אין כל בסיס לטעון כלפי הנאשם 1 אחרת. למעשה, עיון בבקשה מגלה כי אף לא נשמעת טענה כלשהי בעניין זה כנגדו.

4. למרבה הצער, ובהיעדר כל בסיס חוקי שפכה המבקשת רפש לכל עבר, כאילו הדבר תורם לבקשתה. דיבור על "אנרכיסטים" (בסעיף 8); על "הסתה לאלימות" (סעיף 11); על אנשי "העולם התחתון" (סעיף 20); על הפרחת "בדיות וכזבים" (סעיף 26) - מהווה שימוש זדוני בהליך השיפוטי, שהוא כעין ניסיון פסול למסירת "עדות מקדימה בכתב" במסווה של בקשה מטעמה.

5. יתרה מכך, הבקשות מהוות ניסיון לשיבוש ההליך השיפוטי, לא פחות מכך. הפרחת טענות עובדתיות, שאין בידי הצדדים כל אפשרות להתמודד מולן במסגרת הבקשה או לרדת למשמעותן, כגון אותה התייחסות חוזרת לגורמים עלומים אשר המבקשת לא מתלוונת כנגדם. בערמומיות רעילה מציינת שוב ושוב, כי אין לה מושג אם המותב הנכבד נחשף לראיות אשר היא טוענת להן ממוחה הקודח. אכן, מלבד ניסיון פסול לשיבוש ההליך השיפוטי, אין כל ערך להפרחת טענותיה העובדתיות. אין אלא להצטער כי ב"כ המבקשת, לקח חלק בניסיון פסול זה.

6. למעשה, מה שמכנה המבקשת כ"רקע עובדתי" הנו בעיקר מציאות מדומה הנשטחת כחלק מניסיון פסול לשיבוש ההליך השיפוטי במסווה של בקשות, הנטולות כל בסיס חוקי.

7. בבקשתה מציינת כי בטרם פנתה לבית המשפט הנכבד, פנו מטעמה הן לפרקליטת המחוז, הן לב"כ המאשימה והן למשמר בתי המשפט. אודה על האמת, נדחמתי לגלות את השירות הייחודי והמיוחס לו זוכה המבקשת. מי יתן ויזכו כל יושבות ויושבי הארץ לשירות כה אדיב ונדיב.

8. בבקשתה מציינת כי כל הגורמים המוסמכים, החל ממשטרת ישראל, דרך הפרקליטות ועבור במשמר בתי המשפט לא מספקים את רצונה. לא ברור אם התנערות המבקשת מן הגורמים המוסמכים נובעת מתפיסתה המרדנית או שמא מתחושת עליונות. נטיית הנאשם 1 לדעה, כי תחושת עליונות היא המנחה את המבקשת.

9. בבקשתה אף חנזה את השאלות הצפויות במהלך חקירתה הנגדית, תוך קביעה מראש את הרלוונטיות שלהן להליך. הנאשם 1 הופתע לגלות כי לא הוסיפה לבקשותיה התמוהות גם ציפייה להעברת כל השאלות לידה מראש, על מנת שהיא תאשר אותן בטרם תתייצב למתן עדותה.

10. נדמה כי עצם קיומה של חקירה נגדית, מתפרשת אצל המבקשת כפגיעה בבטחונה ובשלומה באופן המחייב סגירת הדלתות ומתן פטור מהתייצבות בבית המשפט למסירת עדות.

בקשה לדיון ב"דלתיים סגורות":

המסגרת הנורמטיבית:

11. **הכלל** הקבוע בסעיף 68 (א) לחוק בתי המשפט הוא כי :
68. (א) בית משפט ידון בפומבי.

12. **החריג** עליו נסמכת המבקשת קבוע בסעיף 68 (ב) (7) :

(ב) בית משפט רשאי לדון בענין מסויים, כולו או מקצתו, בדלתיים סגורות, אם ראה צורך בכך
באחת מאלה:

(7) הדיון הפומבי עלול להרתיע עד מלהעיד עדות חפשית או מלהעיד בכלל

תהלכה המשפטית :

13. ברע"א 1386/14 ד"ר אורלי אינס-קניג נגד עיתונות זהב בע"מ נפסק כי :
"עקרון יסוד בשיטתנו הוא כי בית המשפט ידון בפומבי והוא נגזר מן הזכות החוקתית לחופש הביטוי ומזכות הציבור לדעת (ראו סעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה, עוד ראו לתכליות העיקרון ע"א 4963/07 ידיעות אחרונות בע"מ נ' פלוני, פס' 7 (27.2.2008) והאסמכתאות שם) (להלן: עניין ידיעות אחרונות)). סעיף 21 לחוק איסור לשון הרע קובע חריג לעיקרון זה, אך השימוש בו הוגבל בפסיקה למקרים מתאימים המצדיקים זאת. כך למשל, קבע בית משפט זה כי תנאי יסוד לשימוש בסעיף 21 הנ"ל הוא שתוספת הפגיעה שתיגרם עם פרסום ההליכים בתביעה - במובחן מהפגיעה העומדת במוקד התביעה - תצדיק לאסור את הפרסום (ע"א 772/88 הוצאת מודיעין בע"מ נ' חובב, פ"ד מו(5) 441, 444-445 (1992); רע"א 3614/97 אבי יצחק נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד נג(1) (26, 53-54, 70 (1998) (להלן: עניין אבי יצחק); רע"א 3788/06 יפת נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פס' 15-17 (19.1.2012)). שיקולים נוספים שמנתה הפסיקה לעניין זה הם האינטרס הציבורי בפרסום מקום שבו ההליך נוגע ל"עניין ציבורי לגיטימי" או ל"אישיות ציבורית"; מידת הקשר בין הפרסום ובין עניינים הנוגעים לצנעת הפרט; מידת יכולתו של התובע להציג את גירסתו באמצעי התקשורת; וקיומם של אמצעים פוגעניים פחות העשויים למנוע את הפגיעה בשמו הטוב של התובע (עניין אבי יצחק, בעמ' 77-85)"

מו הכלל אל הפרט :

14. עיון בכתב האישום חושף בבירור כי עסקינן בעובדות נטענות אשר אינן מצדיקות סטייה מן הכלל הרחב. עסקינן בסוגיות הנוגעות למתח החרף שבין חופש ביטוי פוליטי על כל כובד משקלו, לבין הזכות לפרטיות. כל זאת בקשר למחאה, להפגנות, לשימוש במגפון, לתליית כרזות וכיוצ"ב. אכן, הבסיס לבקשה לסגירת הדלתות לא נובע מכתב האישום.

15. המבקשת מציגה חשש ערטילאי נטול יסוד מן "היושבים באולם". ראשית מוזכר כי כתב האישום מונח כנגד הנאשם ולא כנגד "קהל". פומביות הדיון היא מבין זכויות הנאשמים ולא ה"קהל". ממילא, איש מהצדדים לא יכול לנבא מי יתייצב באולם לשמיעת עדותה. ממילא, אין כל ביסוס לטענת המבקשת כי אותם אשר יתייצבו באולם לשמיעת עדותה, ואשר איננו יכולים לנבא מיהם מראש - מעלים אצלה חשש כה כבד עד כדי כך שעותרת לסגירת הדלתות.

16. **עסקינן בתיק ציבורי.** בכך אין כל ספק. כתב האישום אשר הופץ לכל עבר על ידי מערך הדוברות של משרד המשפטים. הליך המדווח בכלי התקשורת באופן שוטף. כתב האישום העוסק בפעילות פוליטית. במחאה אזרחית. בפעילים פוליטיים מצד אחד של המתרס ובראשי המערכת הבנקאית ורשויות השלטון מצד שני. העניין הציבורי בתיק כפול, משולש ומרובע. עניין ציבורי הנובע מפרופיל הנאשמים, אשר הנם פעילים פוליטיים מוכרים. עניין ציבורי הנובע מפרופיל המבקשת, שהנה מנהלת בנק לאומי ואשר מוכתרת בפורומים שונים כ"אחת ממאה הנשים החזקות בעולם" ואשר השפעתה על החיים הכלכליים ברורה ולא צריכה פירוט. עניין ציבורי הנובע מטענות הנאשמים בדבר קבלת החלטות פסולה מצד גורמי האכיפה ובכלל זה, ראשי אגף החקירות ובכירים בפרקליטות המדינה - טענה בדבר הפללת פעילות פוליטית.

17. פונה המבקשת באמצעות שרתיה השונים למשמר בתי המשפט, הגוף האמון על בטחון הבאים בשערי בית המשפט. גוף אשר מבצע עבודתו בצורה ראויה ביותר. עובדות ועובדים מקצועיים ומסורים, אשר מקיימים את האזיון הראוי בין זכויות נאשמים לבין הגנה על שלום כלל הבאים בשערי בית המשפט - תובעים, עורכי דין, שופטים ועדים. כל הנכנסים בשערי בית המשפט מרכינים ראש, פורקים נשקם, מרסנים את ידם ומנמיכים את טון קולם בהתאם להנחיות והוראות משמר בתי המשפט. עסקינן ברשות מקצועית, בעלת ניסיון מתמשך, באבטחת דיונים פליליים ה"מארחים" בבית המשפט נאשמים בעבירות רצח, ניהול ארגוני פשיעה, תקיפות חבלניות, מי שלא כשירים לעמוד לדין וקרוביהם השונים.

18. יתרה מכך, תיק זה נשמע בפני בית המשפט הנכבד במשך חודשים. ישיבות רבות התקיימו. האם ניתן לטעון ברצינות כי הצדדים לא מנהלים את המשפט באופן ראוי? העדים מתייצבים ונחקרים באופן מקצועי. אכן, לעתים חוויית מסירת עדות אינה המענגת מבין החוויות האנושיות. איש לא שש אלי עדות בבית המשפט. האם מתוך החוויה המשותפת לכל הצדדים בהליך ניתן לטעון שנחצה קו חוסר הנעימות הטבעי והמובנה למתן עדות?

19. אכן, גם להתייצב כנאשם זאת לא החוויה הראשונה שאדם מסמן לעצמו ברשימת החוויות המועדפות. יחד עם זאת, אין בחוסר הנעימות בכדי לסדר למי מאיתנו פטור בלא הצדקה כחוק. ובתיק דנן, ניהול ההליך עד כה לא רק שלא מרמז על "הסיכונים" המדומיינים אותם מעלה המבקשת, אלא ניתן לומר כי האווירה באולם נעימה, לעתים מחויכת, לעתים זוכה לריסון והערות מצד המותב הנכבד, לרוב עניינית וחותרת לניהול יעיל ומקצועי של המשפט.

20. אשר לחקירתה הנגדית של המבקשת, הרי שככל שהדברים נוגעים לנאשם 1, לא נטען ואין כל בסיס לטענה כי הוא מנהל את הגנתו באופן לא ראוי. החקירות הנגדיות ענייניות ומקצועיות. ככל שהדברים נוגעים למבקשת, הרי שזאת נחקרה נגדית על ידו בשתי הזדמנויות קודמות. הן במסגרת בקשה שהוגשה כנגדו והן במסגרת בקשה בה ייצג את הנאשם 7. בשני ההליכים לא רק שלא נטען כי החקירה הנגדית נוהלה תוך פגיעה במבקשת, אלא בהליך בו ייצג הנאשם 1 את נאשם 7, צוינה עבודתם הראויה של ב"כ הצדדים, דבר שאינו עניין של מה בכך.

21. לא למותר לציין בהקשר זה, כי אף בטרם ייצג הנאשם 1 את נאשם 7, הגישה המבקשת בקשה תמוהה כי בית המשפט לא יאפשר את הייצוג. כהיום גם אז, העלתה המבקשת טענות תמוהות כנגד ייצוג הנאשם 1 את נאשם 7 שכן הדבר פוגע בה. בית המשפט קמא דחה את בקשתה התמוהה, כפי שראוי לדחות את בקשתה הנוכחית.

22. כפי שבית המשפט קמא שמע במהלך ההליך, המבקשת אף סירבה כי חוקרי המשטרה ייצרו עמה קשר באופן ישיר, אלא באמצעות עד התביעה - טיראן פרטוק. גחמתה הנוכחית המנותקת מכל דין, מוכרת כאמור מהקשרים אחרים.

23. אפילו היינו מאמצים את טענותיה חסרות הבסיס של המבקשת, עדיין לא קמה ההצדקה לפגיעה בזכויות הנאשמים להליך פומבי. נניח לצורך העניין, כי פלוני או אלמונית יעירו במהלך עדות המבקשת הערה כלשהי. האם בשל חשש מסוג זה רומסים זכויות נאשם לפומביות דיון? בכל הכבוד, האמצעי היחיד שראוי לנקוט במקרה תיאורטי זה, הוא בהוצאת הגורם המפריע, יהיה אשר יהיה, ובוודאי לא סגירת הדלתות והתנערות מזכויות הנאשמים לפומביות הדיון.

24. וכן, נקבע בפסיקה כי **ככל שדיווח על קיומו של המשפט באופן פומבי, כן תתנהל ההגנה באופן פומבי**. הנאשם 1 "זכה" לדיווחים תקשורתיים רבים אודות הגשת כתב האישום כנגדו. הנאשם 1 עומד על זכותו לנהל הגנה לאור השמש - ללא החשכות וללא הסתרות. הנאשם 1 רואה בהחשכת ההליך ניסיון פסול לצרוב בתודעה הציבורית את היותו מי שעומד לדין מבלי יכולת להוכיח אחרת. אין זה ראוי כי בית המשפט יאפשר ניסיון פסול מסוג זה.

25. וגם, **המבקשת מגלה חוסר תום לב קיצוני**. כתב אישום זה הוגש במהלך חודש דצמבר 2016. אנחנו עתה במהלך חודש דצמבר 2018. שנתיים ימים חלפו מיום הגשת כתב האישום ועד למועד עדותה. באופן תמוה החלה שמיעת הראיות דווקא באישום 3. אכן, סדר הבאת הראיות נתון לשיקול הדעת של המאשימה, אך לא ניתן להתעלם מסטיית מדרך המלך - הבאת ראיות לפי סדר האישומים. באופן תמוה החלה שמיעת הראיות דווקא עם עדים הרבה פחות מהותיים מאשר המבקשת. אכן, זימון העדים מצוי בשיקול הדעת של המאשימה, אך לא ניתן להתעלם מסטיית מדרך המלך. חלף הזמן ובי"כ המאשימה, הודיעה לבית המשפט הנכבד, כי סוף סוף נמצאו ביומנה של המבקשת מועדים בהם תוכל להתייבב למתן עדותה כחוק. **שבועיים לפני המועדים שנקבעו מוגשת בקשה זאת.**

26. וגם, כאמור התיק עוסק בהיקפו של חופש הביטוי הפוליטי. עד כמה הדגיש בית משפט המחוזי את חשיבות חופש הביטוי הפוליטי? עד כדי שהנאשם 1, במהלך המשפט, רשאי להמשיך ולהפגין נגד המבקשת בכל מקום כינוס מקצועי בו היא נוכחת, לרבות מול מקום עבודתה בבניין הנהלת בנק לאומי ברחוב יהודה הלוי בתל אביב. אכן כן, אשר לקרבה הפיזית בין המבקשת לבין הנאשם 1, קבע בית המשפט המחוזי, כי חופש הביטוי הפוליטי גובר. **להפגין מול המבקשת במהלך המשפט, אתמול היום ומחר - מותר ! לחקור אותה נגדית על פי זכותו היסודית כנאשם במסגרת דיון פומבי - ייאסר?**

27. ועוד, אין עסקינן בכתב אישום או במתן עדות על עניינים הנוגעים לצנעת הפרט. ממילא אין טענה כגון דא בבקשתה.

עמדת המאשימה :

28. לא ניתן לומר כי המאשימה מאופיינת באהדה יתרה לנאשם 1. ניתן לומר כי ביטויים כגון **"יש לחתור להגשת כתב אישום... על בסיס ראיות שיצטברו"** במסגרת דיונים שקיימה המאשימה אודותיו משקפים דווקא סימון הנאשם 1 כמטרה להפללה, יותר מאשר כוונה לאפשר לו חיים שלווים ונעימים.

29. עד כמה הבקשה דנן הזויה? עד כדי כך שאותה המאשימה אשר רודפת את הנאשם 1 על רקע פוליטי פסול, מסבירה שלא ניתן לתמוך בה. אילו היה בסיס כלשהו לבקשה הייתה נמנעת המאשימה מהגשת בקשה מתאימה? וכי המאשימה מועלת בתפקידה לטובת הנאשם 1 ונגד המבקשת? אולי פרקליטת המחוז פועלת נגד המבקשת ולמען הנאשמים בתיק?

30. די בנימוקי המאשימה, בתגובתה שנמסרה למבקשת ולבית המשפט בכדי לדחות את הבקשה המופרכת.

31. יצוין כי הנאשם דוחה את האמור בתגובת המאשימה לגבי בקשותיה העתידיות. כל צד להליך רשאי להגיש בקשות כפי הבנתו, ואין כל משמעות להצהרת המאשימה כי תשקול הגשת בקשות מתאימות בעניין בעתיד.

בקשה להעדה בהיוועדות חזותית - מחוץ לבית המשפט :

מסגרת נורמטיבית :

32. אין.

33. המבקשת עותרת להחלטה המנוגדת לחוק. פשוטו כמשמעו.

34. כמאמר המאשימה - אין כל בסיס חוקי לבקשה.

ההלכה המשפטית :

35. בהיעדר בסיס חוקי - אין כל הלכה משפטית התומכת בבקשה.

מִן הַכֹּל אֶל הַפֶּרֶט :

36. הַנֶּאֱשָׁם 1 עֵיין בַּבְקֶשֶׁת וְהַרְגִישׁ מַעַט מוֹבָד. כֵּאֵילוּ נִכְתְּבָה בְיָדִי מִי שִׁמְנוֹתֶקֶת לַחֲלוּטִין מִהַמְצִיאוֹת וּמִבְקֶשֶׁת לְהַכְתִּיב פְּעוּלוֹת כָּל הָעוֹלָה עַל רוּחָה.

37. אֵין לַנֶּאֱשָׁם 1 מֶה לְהוֹסִיף עַל הָאֱמֹר לְעִיל. בַּקֶּשָׁה הַזֹּוִיָּה הַמְנוֹתֶקֶת מִהַמְצִיאוֹת וּמִהַדִּין, אֲשֶׁר דִּינָה לְהִידְחוֹת כְּלַעוֹמֶת שֶׁהוֹגֶשָׁה.

לְסִיכּוּם :

בֵּית הַמִּשְׁפָּט הַנִּכְבֵּד, מִתְבַּקֵּשׁ לְדַחוֹת אֶת בַּקִּשׁוֹת הָעֵדָה, רִקְפַּת רוֹסֶק עֲמִינַח, לְקַבּוֹעַ אֶת הַתִּיַּצְבוֹתָה לְמַסִּירַת עֲדוֹת בְּמוֹעֲדִים שֶׁנִּקְבְּעוּ בְּתִיאֹם עֲמָה.

בְּבֶקֶת כֶּחֵן
הַנֶּאֱשָׁם 1 בְּעֲצֻמוֹ